

Εμείς, παιδιά, χάρη στη θυσία των προγόνων μας, ζούμε σήμερα ελεύθεροι. Μέ ποιο τρόπο μπορούμε να δείξουμε την αγάπη μας στην Πατρίδα; Ν' αγαπάμε την Ελλάδα και κάθε τι ελληνικό. Δυστυχώς στις μέρες μας αρχίζει να διαδίδεται σαν μολυσματική ασθένεια ή ξενομανία. Τί δηλαδή συμβαίνει;

Με την
ευκαιρία
της Εθνικής
μας Εορτής

Πολλοί μιμούνται τους ξένους, τους διάφορους τουρίστες ή ήθοποιους. Τους μιμούνται στο ντύσιμό τους, στα φερσίματα, στις παραξενιές. Θέλουν να χρησιμοποιήσουν ξένες λέξεις, βάζουν ξένα ονόματα στα παιδιά τους, στα καταστήματά τους. Δεν υπάρχει όμως μεγαλύτερη ντροπή από τό να αρνείσαι την Πατρίδα σου!

Επιπλέον ακούμε
σήμερα συζητήσεις για πολέμους,

μυστικά όπλα, βόμβες ατόμου, πυραύλους.... Και δεν ξέρω για πόσα άλλα φοβερά και τρομερά. Δεν πρέπει να ταραζόμαστε, όμως, απ' αυτά. Τά όπλα τους και ή δύναμή τους σαν σκόνη για μιά στιγμή μπορεί να σκορπιστούν.

Άλλωστε ή θαυμαστή ιστορία της Ελλάδας τό έδειξε πολλές φορές, όπως στις 28 Οκτωβρίου 1940. Πρέπει, λοιπόν, να πηγαίνουμε κάθε μέρα πιο κοντά στο Θεό, για να είναι κι ο Θεός πιο κοντά στην Πατρίδα μας. Πόσοι άνθρωποι, άντρες, γυναίκες και παιδιά, καταφεύγουν σε στιγμές δύσκολες στην Παναγία και την παρακαλούν. Κι ή Παναγία επεμβαίνει και κάνει τό θαύμα της. Όλοι οί άνθρωποι στις δύσκολες ώρες φωνάζουν σπαρακτικά: «Παναγία μου! Βοήθα, Παναγία!». Κι ή Παναγία πρεσβεύει στον παντοδύναμο Υιό της και Θεό μας και τό θαύμα γίνεται. Κι όχι μόνο άτομα και οικογένειες σώζει ή Παναγία αλλά και λαούς, όπως τό δικό μας Έθνος! Η Παναγία ήταν, είναι και θά είναι ή Σ κ ε π η του κόσμου. Η Σκέπη ιδιαίτερα των αγνών παιδιών, όπως είστε εσείς.

Γι' αυτό πρέπει να τιμάμε την Παναγία. Νά πηγαίνουμε στις γιορτές της και να μην αφήνουμε άσεβεις ανθρώπους να την βλαστημάνε. Είναι ή Μεγάλη μας Μ η τ ε ρ α!

Νέα του καλοκαιριού

Στις 6 Ιουνίου 2010 στο προαύλιο του Ναού μας πραγματοποιήθηκε Εκδήλωση μνήμης για την Άλωση της Κωνσταντινούπολης (29 Μαΐου 1453) και για την λήξη της Κατηχητικής Χρονιάς. Κατά την διάρκεια της, τα παιδιά του Ενοριακού μας Κέντρου χόρεψαν Ελληνικούς Παραδο-σιακούς χορούς που διδάχθηκαν με την φροντίδα της κ. Σοφίας Κωνσταντινίδου, ενώ βραβεύτηκαν στην μνήμη των Ιερέων της Ενορίας μας οι δύο σημαιοφόροι του

6^{ου} Δημ.Σχολείου, οι μαθητές Κ.Βαρθαλάμης και Ι.Σταυρίδης. Συγχαρητήρια σε όλους!

ΚΟΥΒΕΝΤΟΥΛΕΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΝΕΑΝΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΘΗΒΩΝ

www.inagiounikolaoutouneou.gr

ΕΤΟΣ ΠΡΩΤΟ (Α') • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2010 • ΑΡΙΘΜ.ΤΕΥΧΟΥΣ 1

Καλώς ήρθατε, παιδιά, στις Νεανικές
Συνάξεις μας!

Ύστερα από τις διακοπές του καλοκαιριού ξαναμαζευτήκαμε. Τά σχολεία άρχισαν. Δεν μπορούσε να μην αρχίσει και τό Σχολείο του Χριστού, τό Κατηχητικό της Ενορίας μας!

Παράλληλα φέτος ξεκινά την πορεία του και το μικρό αυτό περιοδικάκι το οποίο έχει το

όνομα «κουβεντούλες» γιατί μέσα από τις σελίδες του θα κάνουμε όμορφες κουβεντούλες για τον Χριστό μας. Θα σας προσφέρεται κάθε μήνα και απευθύνεται αποκλειστικά σε εσάς τα ευλογημένα παιδάκια που έρχεστε στις συναντήσεις μας!

Μέ την πραγματική ιστορία που θά αναπτύξουμε σήμερα, θά καταλάβετε ποιοί είναι οί λόγοι του να βρίσκεστε κοντά στό Χριστό και να έρχεστε στό Κατηχητικό μας!

Ας ξεκινήσουμε λοιπόν!

Μην ξεχάσεις!

Κάθε Σάββατο στις 4.00
μ.μ η συνάντησή μας στο
Ενοριακό μας Κέντρο!

Μιά διήγηση μέσα από το Ευαγγέλιο.

...Μόλις είχε τελειώσει τή διδασκαλία Του. Τά πλήθη άπομακρύνονταν πιά. Μά νά, ό Κύριος βρέθηκε πάλι περικυκλωμένος! Αύτή τή φορά όμως

δέν ήταν άρρωστοι, πού ζητούσαν Θεραπεία.....Άλλά ήταν κάμποσα... παιδιά!

Τά είχαν φέρει στό Χριστό οι καλές μητέρες μ' ένα πόθο: Νά τά εύλογήσει! "ΗΘελαν τά Θαυματοουργά Του χέρια νά αγγίξουν τά κεφαλάκια τους. Κι έτσι νά πάρουν κι αυτά κάτι από τή Θεϊκή Του χάρη!

"Ενωθαν πώς αυτό θά τούς έκανε καλό και στό σώμα και στην ψυχή τους!Και ώ! μέ πόση γλυκύτητα

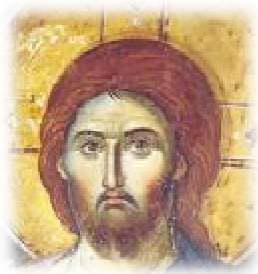
τά υποδέχτηκε ό Χριστός! "Ενωσε μία έντελώς ξεχωριστή εύχαρίστηση από τό περιτριγύρισμα αυτό του παιδόκοσμου, του γεμάτου άθωότητα και απλότητα. Γι' αυτό και τούς μαθητές, πού τά εμπόδιζαν νά Τόν πλησιάσουν, τούς μάλωσε άυστηρά: «Αφήστε τά παιδιά νά έρθουν κοντά μου. Μήν εμποδίζετε νά δώσω πλούσιες τίς εύλογίες μου

στά νέα αυτά βλαστάρια, στή νέα γενεά, πού προορίζεται νά δώσει τούς πρώτους πολίτες τής Βασιλείας μου».Τά έκλεισε, λοιπόν, τρυφερά μεσ' τή Θεϊκή Του άγκάλη, τήν όλόθερμη από άμέτρητη αγάπη!Από τά Θεϊα χείλη Του, σάν ποταμοί, ξεχύνονταν οι εύλογίες Του!

Εύτυχημένα παιδιά εκείνου του καιρού! Τρισευτυχημένα και σεϊς, τά σημερινά παιδιά! Γιατί έσεϊς είστε ακόμη παραπάνω εύλογημένη γενεά! Ζείτε μέσ' στην όλόθερμη άγκαλιά Του, στην Έκκλησία Του! Σās οδηγούν στό Χριστό όχι μονάχα οι εύσεβεϊς γονεϊς σας. Άλλά και οι σεβαστοί δάσκαλοι σας. Άλλά και μέ αύτή τή συνάντηση πόσο μπορείτε νά ώφεληθεϊτε!Ο σκοπός της συνάντησης αυτής είναι: Νά γνωρίσουμε τόν Χριστό.

Και πώς θά γνωρίσουμε τόν Χριστό:

- Όταν έχουμε καλή θέληση και ρωτάμε ό,τι δέν ξέρουμε!
- Όταν δέν άπουσιάζουμε άπ' την Συνάντηση κάθε Σάββατο!
- Όταν εκκλησιαζόμαστε κάθε Κυριακή!
- Όταν κοινωνούμε τό Σώμα και τό Αϊμα του Χριστού!
- Όταν διαβάζουμε τήν Αγία Γραφή και Πνευματικά βιβλία!

Ας γελάσουμε...!

@ Ένα άεροπλάνο μετέφερε μία όμάδα τρελών. Ό πιλότος πού δέν μπορούσε να συγκεντρωθεϊ από τή φασαρία πού έκαναν βρήκε έναν από αυτούς, πού φαινόταν κάπως πιο λογικός και του είπε:

— Σε παρακαλώ, κάνε τούς φίλους σου νά ησυχάσουν, γιατί άλλιώς τό άεροπλάνο θά πέσει. Μετά από μισή ώρα παραξενεμένος ό πιλότος για τήν ησυχία πού επικρατούσε στό άεροπλάνο, φωνάζει πάλι τόν ίδιο

τρελλό:— Μπράβο, του λέει, μέ γλίτωσες; Πές μου όμως τώρα, τί τους είπες και ησυχάσανε;— Α! Τίποτα σπουδαίο, άπαντά ό τρελός. Τους είπα νά άνοίξουν τήν πόρτα και νά πέσουν στην αύλή.

@ Μεταξύ γιατρών:

— Φρονείτε λοιπόν, αγαπητέ συνάδελφε, ότι πρέπει νά γίνει συμβούλιο; — Ασφαλώς! Ό άσθενής είναι... πολύ πλούσιος!

@ Στο συνεργείο:

— Λοιπόν, μου τά 'φτιαξες τά φρένα; Ρωτάει ό πελάτης.
— Όχι, αλλά μήν άνησυχεις, δέν θά'χεις πρόβλημα.
— Πώς δε θά'χω πρόβλημα χωρίς φρένα;
— Σου δυνάμωσα τήν κόρνα!

Επιμέλεια Γ.Ρ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΑΙΔΙΩΝ ΣΤΟ ΘΕΟ...!

✦ Αγαπητέ Θεέ, ήθελες πράγματι η καμηλοπάρδαλη να είναι έτσι, η μήπως έκανες λάθος?

✦ Αγαπητέ Θεέ, θα μπορούσες να γράφεις μερικές ακόμη ιστορίες? Τις διαβάσαμε όλες αυτές που έγραψες και τις ξαναρχίσαμε.

✦ Πως ήξερες ότι ήσουν Θεός ?

✦ Αγαπητέ Θεέ, η δασκάλα λέει ότι οι μέρες άλλοτε μικραίνουν κι άλλοτε μεγαλώνουν . Δεν μπορείς να καταλήξεις σε μια απόφαση?

✦ Αντί να αφήνεις τούς ανθρώπους να πεθαίνουν και να φτιάχνεις άλλους , γιατί δεν κρατάς αυτούς που έχεις ?

Επιμέλεια Ν.Ρ